

Sygn. akt: KIO/W 54/26

POSTANOWIENIE

Warszawa, dnia 10 marca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Irmina Pawlik
Beata Pakulska-Banach
Katarzyna Paprocka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 marca 2026 r. w Warszawie wniosku z dnia 5 marca 2026 r. o uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze wniesionego przez zamawiającego PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą w Warszawie

w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Prace na linii kolejowej C–E 20 na odcinku Skierniewice - Czachówek Wschodni” (numer referencyjny: 090/IRZR2/19466/05551/24/P).

postanawia:

odmówić uchylenia zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze.

Przewodnicząca:
.....
.....

Uzasadnienie

W dniu 5 marca 2026 r. zamawiający PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej jako „Zamawiający”), na podstawie art. 578 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm., dalej jako „ustawa Pzp”), wystąpił z wnioskiem o uchylenie zakazu zawarcia umowy w postępowaniu o udzielenie zamówienia prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego na roboty budowlane pn. „Prace na linii kolejowej C–E 20 na odcinku Skierniewice - Czachówek Wschodni” (numer referencyjny: 9090/IRZR2/19466/05551/24/P). Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w dniu 13 stycznia 2025 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej S: 8/2025 pod numerem 796866-2024. Wniosek Zamawiającego został złożony w związku z wniesieniem do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 16 lutego 2026 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia MIRBUD S.A. z siedzibą w Skierniewicach, TRANSKOL sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach i TORKOL sp. z o.o. z siedzibą w Tychach (dalej jako „Odwołujący”) odwołania wobec czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz wobec odrzucenia oferty Odwołującego.

Zamawiający we wniosku wskazał, że w sprawie zachodzą obie przesłanki określone w art. 578 ust. 2 ustawy Pzp. Przedstawił zarys okoliczności faktycznych sprawy opisując szczegółowo przedmiot zamówienia oraz przebieg postępowania o udzielenie zamówienia. Uzasadniając zaistnienie przesłanki z art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp Zamawiający wskazał w pierwszej kolejności na poglądy doktryny i orzecznictwa dotyczące rozumienia interesu publicznego. Podniósł, że, złożenie wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy, uzasadnione jest przede wszystkim koniecznością ochrony interesu publicznego, wynikającego z szeregu okoliczności:

„[Konieczności sprostania terminowi rozliczenia Projektu z perspektyw finansowej FEnIKS, który wobec procedury odwoławczej staje się zagrożony]

Realizacja zamówienia planowana jest do sfinansowania ze środków pochodzących z europejskiego programu Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko. Niniejszy projekt widnieje w załączniku nr 5 Lista projektów CEF 2 i FEnIKS 2021–2027 pod pozycją 26. 5.025-011. Harmonogram programu zakłada realizację prac oraz rozliczenie projektu do końca roku 2029 r. Jednym z kluczowych, zasadniczych wskaźników projektu jest: *„Długość przebudowywanych lub zmodernizowanych linii kolejowych - TEN-T”*. Natomiast potwierdzeniem na wykonanie wskaźnika jest pozyskanie Zezwolenia na dopuszczenie do eksploatacji podsystemu strukturalnego, zgodnie z przepisami Ustawy o transporcie kolejowym. Uzyskanie powyższego zezwolenia, niezbędnego do rozliczenia

projektu, wymaga (w optymalnym, najszybszym scenariuszu), przynajmniej pół roku od czasu zakończenia robót budowlanych. Jest to minimalny okres niezbędny na przeprowadzenie wymaganych testów w terenie oraz przygotowanie niezbędnej dokumentacji. W załączeniu Zamawiający przedstawia uproszczony Harmonogram Gantta, z którego wynika, że bardzo napiętym harmonogramie począwszy od początku marca 2026 r. przewidziano projektowanie, a od czerwca 2026 r. realizację robót. Harmonogram przedstawia również konsekwencje przesunięcia terminu realizacji poza rok 2029. W konsekwencji, każde przesunięcie czasowe rozpoczęcia realizacji Umowy, jak również opóźnienie w późniejszej realizacji robót budowlanych, istotnie zwiększa ryzyko niezyskania ww. zezwolenia, zaś w konsekwencji, nierozliczenia projektu i utratę środków europejskich w ramach programu Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko. Podsumowując, ewentualna utrata środków europejskich w ramach programu Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko, stanowiłaby rzeczywisty i istotny uszczerbek dla interesu publicznego, prowadząc do zagrożenia realizacji inwestycji o znaczeniu publicznym i obronnym (o czym dalej). Jest to skutek znacząco wykraczający poza zakres interesów Zamawiającego. Utrata finansowania pochodzącego ze środków europejskich skutkowałaby koniecznością pozyskiwania finansowania z innych źródeł, prawdopodobnie ze środków krajowych, co prowadziłoby do nieefektywnego wykorzystania środków publicznych i opóźnienia w wypełnieniu zobowiązań dotyczących obronności Kraju. Przedstawione okoliczności wypełniają zatem przesłankę poważanego negatywnego skutku dla interesu publicznego w rozumieniu art. 578 ust. 2 pkt 1 PZP.

[Udrożnienie ciągu komunikacyjnego do przejść granicznych w Dorohusku i Terespolu oraz usprawnienie drogi transportu do Bazy Materiałowej Wojska Polskiego w Puszczy Mariańskiej. Znaczenie dla obronności Kraju]

Kolejnymi istotnymi okolicznościami potwierdzającymi poważne, negatywne konsekwencje dla interesu publicznego, w przypadku opóźnienia w realizacji Projektu wynikającymi z opóźnienia w rozpoczęciu robót są okoliczności związane ze znaczeniem linii kolejowej dla krajowego i europejskiego systemu transportowego oraz obronności Państwa. Zamawiający podnosi, że niezwłoczne przystąpienie do realizacji zadania jest konieczne i niezbędne z uwagi na bieżące i przyszłe wykorzystywanie linii kolejowej nr 12 do transportów wojskowych oraz logistycznych w kierunku wschodnich granic państwa. Jednocześnie linia kolejowa nr 12 należy do Transeuropejskiej Sieci Transportowej (TEN-T), stanowiącej sieć głównych połączeń transportowych w ramach Unii Europejskiej, obejmującą szlaki drogowe, kolejowe, lotnicze, morskie oraz rzeczne, a także platformy multimodalne i węzły miejskie – co obrazuje poniższa mapa: (...). Wskazana linia kolejowa stanowi element europejskiego korytarza transportowego Morze Północne - Morze Bałtyckie. Wykorzystywana jest do

transportów wojskowych oraz logistycznych w kierunku wschodnich granic Państwa, stanowiący naturalny ciąg towarowy, co istotne, omijający m.st. Warszawę. Biorąc pod uwagę aktualną sytuację geopolityczną, pilne rozpoczęcie prac związanych z udrożnieniem i usprawnieniem korytarza przesyłowego w kierunku wschodnim ma najwyższy priorytet i znaczenie dla interesu publicznego. Linia jest wykorzystywana m.in. przez Wojsko Polskie, które prowadzi transporty do wybudowanej w przeciągu ostatnich kilku lat bazy materiałowej w Puszczy Mariańskiej. Okoliczności te spełniają przesłankę poważanego negatywnego skutku dla interesu publicznego w rozumieniu art. 578 ust. 2 pkt 1 PZP, w przypadku nawet kilkutygodniowych opóźnień związanych z długotrwałością rozpoznawania odwołań na rozstrzygnięcie postępowania przetargowego.

[Udrożnienie ciągu komunikacyjnego poprzez przebudowę zamkniętego szlaku Puszcza Mariańska – Mszczonów oraz nawierzchni znajdującej się w złym stanie technicznym]

Obecnie linia kolejowa nr 12 posiada zamknięty odcinek Puszcza Mariańska – Mszczonów z uwagi na osuwisko powstałe w 2003 roku w wyniku spadnięcia lokomotywy z nasypu oraz trwałego uszkodzenia infrastruktury kolejowej. Powyższe zdarzenie było wynikiem złego, już wówczas, stanu nasypu kolejowego w tym rejonie. W dniu 3 lutego 2026 r., w 62 km linii kolejowej, w okolicach Piaseczna/Jaroszowej Woli, na linii kolejowej nr 12 miało miejsce kolejne poważne wykolejenie pociągu towarowego relacji Szczecin – Chełm, przewożącego olej napędowy. Podczas zdarzenia wykoleiło się łącznie dziewięć wagonów, z czego sześć spadło z nasypu. Zdarzenie to było związane ze stanem technicznym nawierzchni kolejowej, tj. uszkodzenia szyny spowodowanego warunkami pogodowymi. Według danych uzyskanych od Zakładu Linii Kolejowych w Siedlcach na linii kolejowej nr 12 stwierdzono aż 3632 wady defektoskopowe szyn. Każda tego rodzaju wada, w przypadku wystąpienia silnych mrozów lub wysokich temperatur, może doprowadzić do kolejnych zdarzeń, w tym wykolejenia pociągu lub składu towarowego. Podobnie, istniejący obecnie stan nasypów, punktowe osiadanie nasypów, a także brak właściwego odwodnienia powodują liczne punktowe ograniczenia prędkości na linii. Aktualnie prędkość pociągów na linii kolejowej nr 12 waha się w granicach 40-70 km/h. Docelowo planowane jest z uwagi na wskazane zobowiązania i potrzeby, pilne przywrócenie drożności całej linii oraz podniesienie jej prędkości w całym przebiegu do 120 km/h, co jest również bardzo istotne pod względem ciągów transportowych (oraz celów) opisanych w poprzednich punktach. Wystąpienie kolejnych uszkodzeń linii kolejowej, w przypadku obecnego jednotorowego szlaku Puszcza Mariańska – Mszczonów, wiązałoby się z koniecznością zamknięcia całego odcinka linii kolejowej nr 12 pomiędzy Skierniewicami a Czachówkiem Zachodnim, ze skutkiem w przerwaniu łańcuchów logistycznych Wojska Polskiego. Wobec powyższego niezwłoczne przyspieszenie podpisania umowy z wykonawcą robót stworzyłoby możliwość rozpoczęcia niezbędnych

robót niezwłocznie. Jednocześnie niezwłoczne zawarcie umowy znacząco ograniczy ryzyko całkowitego przerwania ruchu kolejowego na linii kolejowej nr 12. Wobec powyższego, wskazane okoliczności w jednoznaczny sposób potwierdzają wystąpienie przesłanki interesu publicznego.

[Koordynacja z zamknięciami torowymi w rejonie Warszawskiego Węzła Kolejowego].

Na Warszawskim Węźle Kolejowym na lata 2026-2029 planuje się liczne duże modernizacje linii kolejowych, które wiążą się z zamknięciami i utrudnieniami w ruchu. Są to: zamknięcia w Warszawie związane z przebudową linii średnicowej i Warszawy Wschodniej, zamknięcie linii kolejowej nr 7, zamknięcie linii kolejowej nr 12 odcinek Czachówek – Pilawa, zamknięcie linii kolejowej nr 12 odcinek Pilawa – Łuków, liczne punktowe zamknięcia związane z budową infrastruktury drogowej. Zamawiający wskazuje, że skoordynowanie zamknięć linii kolejowych przewiduje zamknięcie dla linii kolejowej nr 12 w II połowie 2026 r. Zatem, przesunięcie terminów podpisania umowy doprowadzi do istotnego zaburzenia powyższej koncepcji i przesunięcia zamknięć torowych de facto na rok 2027 r. – co znacząco wydłuży realizację zamówienia, ze wszystkimi tego konsekwencjami (logistyka wojskowa, utrudnienia komunikacyjne, utrudnienia zapewnienia dostaw niezbędnych materiałów o znaczeniu obronnym, transport pasażerski). Wymaga podkreślenia, że w przypadku zawarcia umowy z początkiem marca 2026 r., roboty zaplanowane na rok 2026 r. (w tym odtworzeniowe po wypadkach kolejowych) będą mogły zostać zrealizowane przed okresem zimowym. Przyspieszenie podpisania umowy we wskazanym powyżej terminie umożliwi wykonanie poczynionych założeń inwestycyjnych skoordynowanych z innymi korytarzami transportowymi i zamknięcie trzech szlaków pomiędzy Skierniewicami, a Czachówkiem, co umożliwi zakończenie zasadniczych prac przed sezonem zimowym. W przypadku opóźnienia w podpisaniu umowy zamknięcia torowe nałożą się, co spowoduje duże komplikacje w zakresie transportu kolejowego zarówno w ruchu pasażerskim rejonu Warszawy, jak i transportach towarowych. Powyższa okoliczność również wpisuje się w przesłankę interesu publicznego, setek tysięcy dojeżdżanych do pracy komunikacją kolejową.

[Przywrócenie ruchu pasażerskiego na linii kolejowej nr 12 oraz budowa CPK]

W 2010 roku zawieszono lokalny ruch pasażerski na linii kolejowej nr 12. Powyższe doprowadziło do odcięcia od transportu kolejowego mieszkańców Puszczy Mariańskiej, Mszczonowa, Tarczyna oraz pozostałych gmin leżących wzdłuż linii kolejowej nr 12. Jednocześnie w rejonie powstał dodatkowy generator ruchu w postaci parku wodnego w Mszczonowie. Co więcej, odcinek linii kolejowej nr 12 będzie stanowił ciąg komunikacyjny do CPK/Port Polska, zaś podczas samej budowy po linii kolejowej nr 12 planowane jest transportowanie materiałów do budowy lotniska CPK/Port Polska.

38. Wobec powyższego niezwłoczne podpisanie Umowy z wykonawcą robót budowlanych leży w interesie publicznym, bowiem realnie przełoży się na rozwój komunikacyjny odciętych rejonów oraz pozwoli wypełnić poza wskazanymi powyżej zobowiązaniami także to dotyczące zaplanowanego harmonogramu budowy lotniska CPK/Port Polska.

[Poprawa bezpieczeństwa na przejazdach kolejowych]

Na linii kolejowej nr 12 występują liczne przejazdy kat. „D”, a więc przejazdy kolejowe nieposiadające zapór oraz sygnalizacji. W chwili obecnej, aż 29 z 34 przejazdów nie posiada żadnych zabezpieczeń, poza znakami „Stop”. Z uwagi na dynamiczny wzrost zasiedlenia terenów zlokalizowanych przy linii kolejowej nr 12 z uwagi na wysiedlenia terenów pod budowę CPK/Port Polska nastąpiło znaczące zwiększenie natężenie ruchu pojazdów kołowych przekraczających rozpatrywaną linię kolejową. Taki stan rzeczy stwarza poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa oraz istotnie zwiększa ryzyko wystąpienia zdarzeń kolejowych. Jak wskazano w raporcie NIK najczęściej występujące wypadki śmiertelne na kolei związane są z przejazdem przez niestrzeżone przejazdy kolejowe. Z tego powodu, wyrażenie przez Krajową Izbę Odwoławczą zgody na zawarcie umowy umożliwi szybszą likwidację niebezpiecznych punktów na linii kolejowej 12, co pozostaje w pełni zgodne z przesłanką interesu publicznego.

[Poprawa parametrów akustycznych lk12 oraz zabezpieczenie szlaków migracyjnych zwierząt]

Zgodnie z Decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 4 października 2024 r. oraz z uwagi na liczne przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu, na linii kolejowej nr 12 powinny zostać utworzone liczne zabezpieczenia akustyczne: (...) Tym samym Zamawiający podnosi, że niezwłoczne podpisanie umowy oraz przystąpienie wykonawcy do realizacji prac jest konieczne dla poprawy klimatu akustycznego w rejonie linii kolejowej. Powyższe łączy się z utworzeniem bezpiecznych przejść dla zwierząt w celu uniknięcia wypadków z ich udziałem. Budowa przejść realnie poprawi bezpieczeństwo samych zwierząt jak i straty materialne przewoźników kolejowych związane z uszkodzeniem taboru kolejowego. Powyższe działania znacząco wpłyną na poprawę niezawodności prowadzenia pociągów, co jest szczególnie istotne z uwagi na płynność ruchu kolejowego po korytarzu transportowym.

[Podsumowanie]

W związku z przedstawionymi okolicznościami należy stwierdzić, że Zamawiający wykazał, zgodnie z ciążącym na nim obowiązkiem szczegółowego uzasadnienia, że skutkiem niezawarcia umowy może być powstanie poważnego i wielowymiarowego uszczerbku dla interesu publicznego. Wyrażenie przez Izbę zgody na wcześniejsze zawarcie umowy staje się konieczne i niezbędne w celu realizacji żywotnych interesów mieszkańców Polski związanych z realizacją projektu o znaczeniu obronnym i bezpieczeństwie Kraju, w tym

zapewnienia sprawnego i niezawodnego transportu dla celów wojskowych w ramach kluczowej linii kolejowej stanowiącej część europejskiej sieci TEN-T, a także należytego wykorzystania środków europejskich - uniknięcia utraty środków europejskich i zapewnienia należytego gospodarowania środkami publicznymi. Ponadto przyspieszenie zawarcia umowy uzasadnione jest złym stanem technicznym linii, który w bieżącym roku doprowadził do wykolejenia pociągu, zaś dalsza zwłoka w rozpoczęciu prac może skutkować całkowitym wyłączeniem linii z eksploatacji. W kategorii ważnego interesu publicznego należy również postrzegać zamiar przywrócenia linii kolejowej do ruchu pasażerskiego, poprawę bezpieczeństwa na przejazdach kolejowych, poprawę bezpieczeństwa akustycznego oraz bezpieczeństwa zwierząt. Każdy incydent zaistniały na linii kolejowej stanowi nie tylko jednostkową tragedię bezpośrednio zaangażowanych osób, lecz może również poważnie wpływać na interes publiczny, w szczególności poprzez zablokowanie linii kolejowej i uniemożliwienie prowadzenia dostaw sprzętu i towarów, w szczególności na potrzeby wojskowe. O istotnym znaczeniu linii kolejowej dla bezpieczeństwa publicznego świadczy m.in. zdarzenie polegające na wykolejeniu pociągu w dniu 3 lutego 2026 r., które było szeroko komentowane w przestrzeni publicznej i początkowo wiązane z możliwością wystąpienia aktów dywersyjnych, mogących prowadzić do destabilizacji transportu na terenie Polski. Wobec powyższego okoliczności wskazujące na występowanie interesu publicznego mają charakter obiektywny i bezpośrednio wpisują się w przesłankę z art. 578 ust. 2 pkt 1 Ustawy PZP. Waga interesu publicznego opisanego w niniejszej sprawie, w ocenie Zamawiającego, jest na tyle istotna, że uzasadnione staje się odstępianie od ochrony innych interesów, które mogłyby doznać uszczerbku w wyniku zawarcia umowy, w szczególności interesu Odwołującego. Należy przy tym zauważyć, że wyrażenie zgody na zawarcie umowy nie pozbawia Odwołującego możliwości dochodzenia praw w ramach postępowania odwoławczego przed Krajową Izbą Odwoławczą, podobnie jak w przypadku ewentualnego późniejszego wniesienia skargi do Sądu Zamówień Publicznych. Zamawiający podkreśla, że negatywne konsekwencje dla interesu publicznego w przypadku niewyrażenia zgody na zawarcie umowy miałyby charakter bezpośredni i w praktyce nieodwracalny. Z przedstawionych okoliczności jasno wynika, że opóźnienie w zawarciu umowy i rozpoczęciu realizacji zamówienia wpłynęłoby w sposób istotny i negatywny na realizację zadań o charakterze publicznym. Wystąpienie negatywnych konsekwencji dla interesu publicznego pozostaje więc w bezpośrednim związku z brakiem możliwości zawarcia umowy i koniecznością niezwłocznego przystąpienia do realizacji zamówienia. Mając na uwadze przedstawione okoliczności, w tym szczególny charakter i wagę zagrożeń dla interesu publicznego, złożenie niniejszego wniosku stało się słuszne i zasadne.”

Uzasadniając spełnienie przesłanki z art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp Zamawiający wskazał w szczególności:

„Zamawiający stoi na stanowisku, że Konsorcjum MIRBUD utraciło możliwość uzyskania zamówienia, co zostało rozstrzygnięte w przywołanym wyrok Izby o sygn. akt KIO 5144/25. Dlatego też odwołanie złożone do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, nie daje podstaw do odmiennego rozstrzygnięcia niż już zapadłe w identycznym stanie faktycznym dotyczącym tych samych stron (KIO 5144/25), a tym samym zostało wniesione wyłącznie w celu uniemożliwienia Zamawiającemu zawarcia umowy z wykonawcą, którego oferta została uznana za najkorzystniejszą. Pomimo formalnego skorzystania z przysługującego środka odwoławczego, wniesienia odwołania do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, Odwołujący nie posiada realnej możliwości pozyskania zamówienia – co w świetle przywołanych stanowisk prawnych – świadczy o wypełnieniu przesłanki z art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy PZP. MIRBUD nie posiada rzeczywistej możliwości pozyskania zamówienia ze względu na opisane poniżej okoliczności faktyczne, które - co szczególnie istotne w kontekście niniejszego wniosku - stały się przedmiotem oceny Krajowej Izby Odwoławczej w innych postępowaniach prowadzonych przez Zamawiającego w sprawie KIO 5144/25 i zostały jednoznacznie ocenione jako uzasadniające odrzucenie oferty MIRBUD. Mianowicie, Zamawiający pozyskał wiedzę o naruszeniu przez MIRBUD obowiązków dotyczących ochrony środowiska oraz o nałożeniu kary administracyjnej, potwierdzonych prawomocną decyzją Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska. Odwołujący wprowadził Zamawiającego w błąd, (co miało wpływ na decyzje Zamawiającego podejmowane w Postępowaniu) nie podając informacji o powyższym zdarzeniu w dokumentacji JEDZ oraz nie składając wymaganego samooczczenia. Powyższa okoliczność stała się w przeszłości przedmiotem oceny w innej sprawie, rozstrzygniętej przez Krajową Izbę Odwoławczą o sygn. KIO 5144/25, w której Izba nakazała odrzucenie oferty MIRBUD. W obecnie złożonym odwołaniu zachodzą tożsame okoliczności faktyczne i prawne uzasadniające odrzucenie oferty, a Odwołujący powołuje się na tożsamą argumentację prawną jak w sprawie wskazanej powyżej. Zatem MIRBUD, mając świadomość oceny dokonanej przez KIO w innej sprawie, ponownie wnosi odwołanie, prezentując tę samą argumentację w sporze z Zamawiającym.

Zamawiający wyjaśnia, że odrzucenie oferty zostało dokonane w następujących okolicznościach faktycznych. Lider konsorcjum, MIRBUD S.A., złożył wraz z ofertą Jednolity Europejski Dokument Zamówienia (JEDZ), w którym w Części III: Podstawy wykluczenia, sekcja C: Podstawy związane z niewypłacalnością, konfliktem interesów lub wykroczeniami zawodowymi, w odpowiedzi na pytanie: Czy wykonawca, wedle własnej wiedzy, naruszył swoje obowiązki w dziedzinie prawa środowiska, prawa socjalnego i prawa pracy? zaznaczył odpowiedź „NIE”. Następnie, w odpowiedzi na wezwanie do złożenia Podmiotowych Środków Dowodowych, MIRBUD złożył Oświadczenie z dnia 24 lipca 2025 r. o aktualności

informacji zawartych w JEDZ, w którym potwierdził stanowisko, że nie doszło do przypadków naruszenia obowiązków w dziedzinie prawa środowiska. Zgodnie z wiedzą posiadaną przez Zamawiającego, Śląski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Katowicach Decyzją Nr DKŚ/169/20222/KS z dnia 26.05.2022 r. wymierzył MIRBUD administracyjną karę pieniężną w wysokości 15 000,00 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych) w oparciu o art. 136a ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 Ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1029) (dalej: „u.o.o.ś”). Kara pieniężna została nałożona za naruszenie warunków określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 31 stycznia 2017 r. w miejscu prowadzenia działalności poprzez prowadzenie w fazie realizacji prac w rejonie cieku będącego dopływem rzeki Soły w sposób niezapewniający dostatecznego zabezpieczenia przed przedostaniem się do wód powierzchniowych zanieczyszczeń w postaci ziemi z wykopów, tj. wbrew zapisom pkt II.3 ww. decyzji. MIRBUD od przedmiotowej decyzji wniósł odwołanie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, który utrzymał ją w mocy w całości. Decyzja WIOŚ Nr DKŚ/169/20222/KS stała się ostateczna z dniem 28.10.2022 r. W dalszej kolejności MIRBUD wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję Głównego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 28 października 2022 r. Skarga została oddalona w dniu 14 kwietnia 2023 r. (sygn. akt IV SA/Wa 2644/22). W ocenie Zamawiającego, przytoczony stan faktyczny wypełnia przesłankę wykluczenia Konsorcjum MIRBUD z postępowania na podstawie z art. 109 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy PZP, tj. wobec wydania ostatecznej decyzji administracyjnej o naruszeniu obowiązków wynikających z prawa ochrony środowiska, wymierzającej karę pieniężną. Korzystanie przez MIRBUD ze środków ochrony prawnej ma jedynie wpływ na kwestię prawomocności decyzji, nie ma natomiast wpływu na ostateczność tej decyzji. Decyzja stała się ostateczna w dniu 28 października 2022 r. a zatem w dniu składania Oświadczenia JEDZ z dnia 26 maja 2025 r. oraz w dniu składania Podmiotowego Środka Dowodowego potwierdzającego aktualność informacji zawartych w JEDZ, tj. w dniu 24 lipca 2025 r. - nie upłynął 3 letni okres przedawnienia, wynikający z art. 111 pkt 2 lit. b ustawy PZP. W zaistniałym stanie faktycznym, w ocenie Zamawiającego zachodzą przesłanki do wykluczenia Konsorcjum MIRBUD z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy PZP. Konsorcjum MIRBUD nie poinformował bowiem Zamawiającego o fakcie wydania ostatecznej decyzji administracyjnej nakładającej karę pieniężną. Nie uczynił tego ani na etapie składania oferty przedkładając wstępne Oświadczenie JEDZ z dnia 26 maja 2025 r., ani na etapie badania Podmiotowych Środków Dowodowych przedkładając Oświadczenie z dnia 24 lipca 2025 r. o aktualności informacji

zawartych w JEDZ. Okoliczność o wydaniu ww. decyzji została okryta milczeniem, uniemożliwiając Zamawiającemu dokonanie oceny, czy w stosunku do Wykonawcy zachodzą przesłanki do wykluczania z postępowania. Skrupulatny Wykonawca działający z należytą starannością winien ujawnić w ww. Oświadczeniach fakt nałożenia kary pieniężnej tytułem naruszenia obowiązków z zakresu prawa ochrony środowiska oraz ewentualnie skorzystać w tym zakresie z instytucji samooczyszczenia. W tym przypadku MIRBUD tego nie uczynił. Zatem, Konsorcjum MIRBUD zataiło okoliczność wydania ostatecznej decyzji administracyjnej o naruszeniu obowiązków wynikających z prawa ochrony środowiska, wprowadzając w błąd Zamawiającego i takie zachowanie w ocenie Zamawiającego wpisuje się w przesłankę wykluczenia z postępowania z art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy PZP. Zatajenie ww. informacji ma istotne znaczenie dla niniejszego postępowania i mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego. Informacje jakimi dysponuje Zamawiający, wskazują na działanie intencjonalne po stronie MIRBUD w tej sprawie. Niemniej jednak, zachowanie Konsorcjum MIRBUD kwalifikuje się również jako, co najmniej działanie lub zaniechanie nieumyślne, co wpisuje się w przesłankę wykluczania z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP. Wykonawca nie dochował należytej staranności przy przedstawianiu informacji w niniejszym postępowaniu, co ma istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego. Działanie Wykonawcy jest oceniane w kontekście należytej staranności, jaka powinna być przypisana profesjonalście, który występuje na danym rynku branżowym. Złożenie przez Konsorcjum MIRBUD nieprawdziwych oświadczeń przy podwyższonym mierniku staranności, doprowadziło do powstania rozbieżności między treścią oświadczenia zawartego w JEDZ i Oświadczenia z dnia 24 lipca 2025 r. o aktualności informacji zawartych w JEDZ, a rzeczywistym stanem faktycznym. Od Konsorcjum MIRBUD, wymagany jest podwyższony miernik staranności, który implikuje wnikliwość i skrupulatność przy przedstawianiu informacji Zamawiającemu. Z powyższych względów, w stosunku do Konsorcjum MIRBUD zachodzą przesłanki odrzucenia oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 ustawy PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy PZP.

Podsumowując, skoro Krajowa Izba Odwoławcza w analogicznej sprawie, dotyczącej tego samego wykonawcy oraz tego samego stanu faktycznego, nakazała odrzucenie oferty MIRBUD, brak jest podstaw do odmiennej oceny w niniejszym Postępowaniu. Stan faktyczny oraz prawny pozostaje bowiem tożsamy, a Odwołujący prezentuje tę samą argumentację. W konsekwencji należy przyjąć, że MIRBUD nie posiada rzeczywistych możliwości uzyskania niniejszego zamówienia, a wniesione odwołanie zmierza wyłącznie do przedłużenia Postępowania.”

Krajowa Izba Odwoławcza, mając na uwadze argumentację podniesioną we wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy oraz przepisy art. 578 ust. 2-4 ustawy Prawo zamówień publicznych, uznała, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 577 ustawy Pzp, w przypadku wniesienia odwołania zamawiający nie może zawrzeć umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze. Stosownie do przepisu art. 578 ust. 2 ustawy Pzp, Krajowa Izba Odwoławcza może uchylić zakaz zawarcia umowy, jeżeli:

- 1) niezawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia;
- 2) zamawiający uprawdopodobnił, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy.

Institucja uchylenia zakazu zawarcia umowy przed wydaniem przez Izbę orzeczenia kończącego postępowanie odwoławcze jest wyjątkiem od zasady wynikającej z art. 577 ustawy Pzp, wobec czego przesłanki wskazane w art. 578 ust. 2 ustawy Pzp nie mogą być interpretowane rozszerzająco. Dla zaistnienia przesłanki przywołanej wyżej w art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp, konieczne jest stwierdzenie, że brak uchylenia zakazu zawarcia umowy wywoła negatywne konsekwencje dla interesu publicznego w stopniu przewyższającym inne interesy, w tym prawo wykonawcy do ochrony jego interesu własnego w uzyskaniu zamówienia. W ocenie Izby Zamawiający okoliczności tej nie wykazał.

Zgodzić należy się z Zamawiającym, że realizacja przedmiotowego zamówienia leży w interesie publicznym – dotyczy ono istotnej linii kolejowej i służy zapewnieniu sprawnej obsługi pasażerskiej oraz zabezpieczeniu potrzeb związanych z obronnością i transportem. Izba nie neguje też stanowiska Zamawiającego, że opóźnienie w zawarciu umowy w sprawie zamówienia publicznego może wywołać pewne negatywne skutki dla interesu publicznego, siłą rzeczy będzie się to bowiem wiązać z późniejszym rozpoczęciem realizacji inwestycji, co powodować może zagrożenie dla terminowej realizacji projektu, jak i dalsze utrudnienia czy niedogodności związane z opóźnieniem usprawnienia ciągów komunikacyjnych i korytarza transportowego oraz poprawienia bezpieczeństwa na linii kolejowej nr 12.

Natomiast w ocenie składu orzekającego argumentacja przedstawiona przez Zamawiającego nie daje podstaw do przyjęcia, że opisane we wniosku negatywne skutki dla interesu publicznego przewyższają inne interesy, które mogą doznać uszczerbku w związku z zawarciem umowy przed wydaniem przez Krajową Izbę Odwoławczą orzeczenia w sprawie zainicjowanej odwołaniem z dnia 16 lutego 2026 r. wniesionym w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia. Samo istnienie interesu publicznego i ryzyko

zaistnienia możliwych negatywnych skutków, wynikających z zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego w późniejszym terminie, nie stanowi dostatecznej podstawy do uchylenia zakazu zawarcia umowy. Instytucja ta ma charakter nadzwyczajny, ponieważ wiąże się z utratą możliwości uzyskania zamówienia przez wykonawcę, który o nie się ubiega i który w celu ochrony swoich interesów korzysta z przyznanych mu wprost w ustawie Pzp uprawnień do poddania kontroli działań i zaniechań Zamawiającego przez Krajową Izbę Odwoławczą. Wobec tego może być ona stosowana jedynie wyjątkowo, w obiektywnie uzasadnionych sytuacjach. Zamawiający nie przekonał Izby, że mamy tu do czynienia z sytuacją nadzwyczajną, a jego argumentacja była na tyle uniwersalna, że mogłaby znaleźć zastosowanie do wielu postępowań o udzielenie zamówienia na roboty budowlane związane z modernizacją linii kolejowych.

Zamawiający podnosząc, że przedmiotowe zamówienie finansowane jest ze środków unijnych, a opóźnienie w rozpoczęciu realizacji robót budowlanych, istotnie zwiększa ryzyko nierozliczenia projektu i utraty środków europejskich, okoliczności tej nie wykazał. Po pierwsze, możliwość utraty dofinansowania co do zasady nie jest uznawana za samodzielną przesłankę wystarczającą do uchylenia zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze. Fakt korzystania z dofinansowania na realizację zamówienia nie stanowi okoliczności nadzwyczajnej, z której można byłoby automatycznie wywodzić, że interes publiczny przewyższać będzie korzyści związane z ochroną wszystkich innych interesów. Po drugie, Zamawiający – powołując się na ryzyko związane z utratą dofinansowania - nie przedstawił dokumentów, które potwierdzałyby jego stanowisko, a które odnosiłyby się do zasad uzyskania dofinansowania i jego rozliczania, ustalonych wskaźników projektu czy zasad regulujących ewentualną zmianę terminów realizacji i okresów kwalifikowalności wydatków. Zamawiający powołał się jedynie na uproszczony harmonogram realizacji projektu, który co najwyżej może potwierdzać tezę Zamawiającego, że jest on napięty, niemniej nie wykazuje, że przesunięcie momentu zawarcia umowy o czas niezbędny, aby Izba wydała orzeczenie w sprawie, faktycznie wiązać się będzie z istotnym zagrożeniem dla realizacji projektu i dużym ryzykiem utraty dofinansowania. Argumentacja przedstawiona w tym zakresie przez Zamawiającego nie jest w ocenie Izby dostatecznie przekonująca.

Dalej Izba wskazuje, że jakkolwiek w pełni zrozumiałe jest stanowisko Zamawiającego o konieczności usprawnienia ciągu komunikacyjnego do wschodnich przejść granicznych chociażby z powodów związanych z obronnością, to jednak Zamawiający poza zwróceniem uwagi na to, że jest to bardzo ważny korytarz przesyłowy w kierunku wschodnim i stwierdzeniem, że nawet kilkutygodniowe opóźnienia związane z długotrwałością rozpoznawania odwołań będą wiązać się z poważnym negatywnym skutkiem dla interesu

publicznego, okoliczności tej nie uprawdopodobnił. Nie zostało przede wszystkim wyjaśnione dlaczego nawet to kilkutygodniowe opóźnienie ma takie newralgiczne znaczenie dla interesu publicznego, w sytuacji gdy chodzi tu o projekt wieloletni, a zamówienie ma na celu usprawnienie ciągu komunikacyjnego, który aktualnie funkcjonuje. Okoliczność, że przedmiotowa linia kolejowa posiada zamknięty odcinek Puszcza Mariańska – Mszczonów nie stanowi w ocenie Izby dostatecznie przekonującego argumentu, skoro jest to wynikiem powstania osuwiska w 2003 r., czyli zdarzenia sprzed 23 lat, a lokalny ruch pasażerski na linii kolejowej nr 12 zawieszony jest – wedle twierdzeń Zamawiającego – już od 16 lat. Zły stan nawierzchni czy wady defektoskopowe szyn, a także konieczność likwidacji niebezpiecznych punktów/przejazdów kolejowych, utworzenia zabezpieczeń akustycznych czy bezpiecznych przejść dla zwierząt, niewątpliwie są okolicznościami uzasadniającymi potrzebę realizacji zamówienia, niemniej nie są to okoliczności wystarczające do stwierdzenia, że czas który upłynie pomiędzy datą wydania postanowienia w przedmiocie wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy a datą wydania orzeczenia w sprawie (kilka tygodni) ma znaczenie kluczowe i wiąże się z istnieniem tak istotnych negatywnych skutków dla interesu publicznego, że przewyższają one interes wykonawcy wnoszącego odwołanie. Z analogicznych względów nie stanowią dostatecznego uzasadnienia w tym zakresie także twierdzenia Zamawiającego o konieczności koordynacji zamknięć torowych czy koordynacji z budową lotniska CPK/Port Polska.

W tym stanie rzeczy Izba stwierdziła, że nie została wykazana przesłanka uchylenia zakazu zawarcia umowy określona w art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp.

Ponadto Zamawiający nie uprawdopodobnił, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy, a zatem nie zaistniała przesłanka wskazana w art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp.

Izba podkreśla, że na etapie rozpatrywania wniosku Zamawiającego o uchylenie zakazu zawarcia umowy, które jest postępowaniem wpadkowym, nie dokonuje merytorycznej oceny zarzutów odwołania. Ww. przepis odnosi się wyłącznie do przypadków oczywistych, które nie wymagają szczegółowej analizy odwołania pod kątem trafności zarzutów. W orzecznictwie wskazuje się, że przesłanka z art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp nie powinna być utożsamiana z samym faktem wniesienia odwołania i domagania się przez Odwołującego weryfikacji zgodności z prawem czynności Zamawiającego. Ustawodawca wskazał, że uchylenie zakazu zawarcia umowy może mieć miejsce tylko wtedy, gdy środek zaskarżenia został wniesiony wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy, czyli strona nie zmierza do uzyskania merytorycznego rozstrzygnięcia o jej prawach i obowiązkach, lecz pod pozorem skorzystania z prawa wniesienia środka ochrony prawnej chce doprowadzić do zablokowania udzielenia zamówienia. Zamawiający ma zatem obowiązek uprawdopodobnić,

że wyłącznym celem złożenia odwołania jest uniemożliwienie zawarcia umowy (por. m.in. postanowienie z dnia 31 grudnia 2021 r., sygn. akt: KIO/W 109/21).

Z przedstawionej przez Zamawiającego argumentacji nie wynika, aby Odwołujący wnosząc odwołanie kierował się wyłącznie zamiarem uniemożliwienia zawarcia umowy, a nie dążeniem do unieważnienia czynności odrzucenia jego oferty i doprowadzenia do ponownego badania ofert z jej uwzględnieniem - a tym bardziej, że był to jedyny cel przyświecający skorzystaniu z tego środka ochrony prawnej przez wykonawcę. Zamawiający oparł swoje stanowisko głównie na okoliczności, że odrzucenie oferty Odwołującego nastąpiło w analogicznych okolicznościach stanu faktycznego sprawy, jak okoliczności, które były już przedmiotem rozstrzygnięcia Izby w sprawie o sygn. akt: KIO 5144/25. Zdaniem Zamawiającego skoro w ww. sprawie Izba nakazała odrzucenie oferty konsorcjum z udziałem MIRBUD S.A., a wykonawca powołuje się obecnie na tożsamą argumentację, to brak jest podstaw do dokonania innej oceny tego stanu faktycznego.

Odnosząc się do powyższego Izba w pierwszej kolejności wskazuje, że nawet bezzasadność zarzutów odwołania - czego Izba na etapie oceny wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy nie weryfikuje - nie jest równoznaczna z tym, że działanie Odwołującego miało na celu wyłącznie uniemożliwienie zawarcia umowy. Okoliczność taką należy uprawdopodobnić. Podkreślić ponadto należy, że wyrok w sprawie o sygn. akt: KIO 5144/25 przywołany przez Zamawiającego dotyczy innego postępowania o udzielenie zamówienia, w związku z czym ocena prawna dokonana w ww. sprawie nie oddziałuje bezpośrednio na czynności podejmowane przez Zamawiającego w obecnym postępowaniu, co najwyżej może mieć skutek pośredni jako wytyczna, którą Zamawiający może, lecz nie musi się kierować. Co istotne, wyrok ten nie jest prawomocny. Faktem znanym Izbie z urzędu, jest, że wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia TORPOL S.A. z siedzibą w Poznaniu, MIRBUD S.A. z siedzibą w Skierniewicach wnieśli skargę na wyrok Izby z dnia 19 stycznia 2026 r. wydany w sprawach połączonych do wspólnego rozpoznania o sygn. akt: KIO 4908/25, KIO 5105/25, KIO 5144/25, KIO 5152/25. Ocena prawna dokonana przez Izbę w ww. orzeczeniu może więc zostać jeszcze podważona w postępowaniu skargowym. W tym stanie rzeczy trudno stwierdzić, że Odwołujący wniósł odwołanie wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy, skoro zarówno w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia, jak i w postępowaniu o udzielenie zamówienia, którego dotyczyło orzeczenie w sprawie KIO 5144/25, konsorcja z udziałem MIRBUD S.A. podejmują aktywne, dopuszczone w przepisach ustawy Pzp, działania w celu obrony swojej oferty i uzyskania zamówień.

Mając na uwadze wszystko powyższe, Izba w oparciu o art. 578 ust. 3 i ust. 4 ustawy Pzp postanowiła jak w sentencji.

Stosownie do art. 578 ust. 4 zdanie drugie ustawy Pzp na niniejsze postanowienie nie przysługuje skarga.

Przewodnicząca:

.....

.....